

[Kaj Andresen.]

Hvad det sidste angår, har man her gennemført det princip, at ydelserne skal udgøre en vis minimumsprocentdel af en mandlig ufaglært arbejders løn. Man søger herigennem at opnå, at ydelsens størrelse fastholdes i forhold til arbejdsindkomsten; dette er sikkert en rigtig løsning på spørgsmålet om ydelsernes værdifasthed, når det skal ske på international basis. Jeg kan iøvrigt her tilføje, at det er samme princip, som er anvendt i socialdemokratiets skitseforslag til en folkepensionering.

Mit parti anser ratificeringen af denne konvention for særdeles værdifuld, og jeg skal med disse bemærkninger anbefale forslaget til folketingsbeslutning til vedtagelse. Jeg kan tilføje, at det forhåbentlig også vil medføre, at andre af de 9 punkter i konventionen efterhånden bringes i overensstemmelse med dennes minimumskrav.

Søren Andersen: Jeg synes, det er ganske udmærket, at disse arbejdskonferencer holdes, hvor der er lejlighed til at drøfte og gennemarbejde problemerne, også som her de sociale problemer. Den arbejdskonference, der her refereres til, holdtes i Genève i 1952, da der vedtoges en konvention om visse minimumsnormer for social tryghed. Man delte det sociale felt op i 9 områder og forlangte, at hvert land, der var i stand til at ratificere, på lovgivningens område skulle indfri det fornødne på i det mindste 3 områder. Danmark indfried kravene, der stilles, på 4 af de 9 områder, og som allerede nævnt drejer det sig om læge- og hospitalsbehandling, arbejdsløshedsunderstøttelse, aldersrente og invaliderente, og vi er i stand til at tiltræde konventionen uden lovændringer. Samtidig er der dog taget visse forbehold for Grønlands og Færøernes vedkommende, da forholdene der er anderledes. Alene af hensyn til forholdene for Grønland og Færøerne, men desuden også fordi konventionen med sine 86 artikler er ret omfattende, synes jeg, det er på sin plads, at vi får lejlighed til at se en lille smule nærmere på forslaget i et udvalg. Det er jo ikke ret længe siden, forslaget til folketingsbeslutning blev fremsat i tinget, og det er begrænset, hvor megen tid der har været til at se på forholdene i Grønland og på Færøerne. Vi er i mit parti velvilligt indstillede overfor forslaget og i

det hele taget indstillet på at anerkende en tilslutning til konventionen, men først ville vi altså gerne have forslaget til behandling i et udvalg.

Hanne Budtz: Denne konvention om minimumsnormer for social tryghed er usædvanlig omfattende og har ved behandlingen i Genève krævet en grundigere og mere vidtrækkende behandling end de fleste andre konventioner. Der er grund til særligt at overveje de nye principper, som indeholdes i denne konvention. Tidligere konventioner har alene haft generelle bestemmelser, f. eks. om en maksimumsarbejdstid og en minimumsarbejdsalder.

For første gang fastsætter en konvention konkrete ydelser i penge, altså ydelser i kroner og øre, selvom de er fastsat som procenter af gennemsnitslønnen. Endvidere indeholder konventionen det nye princip — som af den højtærede minister fremhævet i fremsættelsen — at man forpligter sig ikke blot for den lovgivning, der er gældende i Danmark i dag, men også for lovgivningen fremover. Eksempelvis kan jeg nævne, at folketinget en skønne dag i henhold til konventionen vil kunne være forpligtet til at forhøje aldersrenten, nemlig forudsat at denne ikke skulle udgøre 40 pct. af en senere højere gennemsnitsløn, og det må erindres, at vi ved tiltrædelse af konventionen vil være bundet af den i 10 år. Både af denne grund og på grund af konventionens helt nye principper og dens betydningsfulde område er det også mit partis opfattelse, at det — som den ærede ordfører for venstre (Søren Andersen) gav udtryk for — vil være rimeligt, og vel også nødvendigt, at gennemgå denne meget omfattende sag i et udvalg.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Som omtalt af den socialdemokratiske ordfører, det ærede medlem hr. Kaj Andresen, har Danmark ratificeret ualmindelig få af Den internationale Arbejdsorganisations konventioner, til trods for at vi har taget meget aktiv del i konferencerne. Årsagerne hertil kan være forskellige, og undertiden skyldes det, at vi på mange af disse sociale områder har været foregangsland i den forstand, at vi allerede havde en indarbejdet ordning, der ikke ganske passede til de detaljbestemmelser, som Den internationale Arbejdsorganisations